

ПОДИГНУВАЊЕ НА ОВОШЕН НАСАД

Површината планирана за засадување на овошен насад, најнапред се чисти од камење, корење и др, потоа се рамни и ора (риголова) на длабочина од 60 - 100 см. Непосредно пред орањето по претходно извршена анализа на почвата, се внесуваат фосфорни и калиумови ѓубрива. Ако се врши основно ѓубрење со арско ѓубре, тогаш половината од планираната количина се расфрла и пред риголовање се заорува на длабочина од 20 см.

По припрема на површината се пристапува кон парцелирање и обележување на садните места, а потоа се копаат дупки.

При копањето дупки, горниот слој почва се става до самата дупка, а долниот слој кој е помалку плоден се расфрла помеѓу редовите. При садењето во делот на дупката кај што се распоредуваат жилите се става плодна земја која се зема од горниот дел на површината.

Садниците се садат на иста длабочина на која претходно биле во растилото, а може и поплатко поради подоцното слегнување.

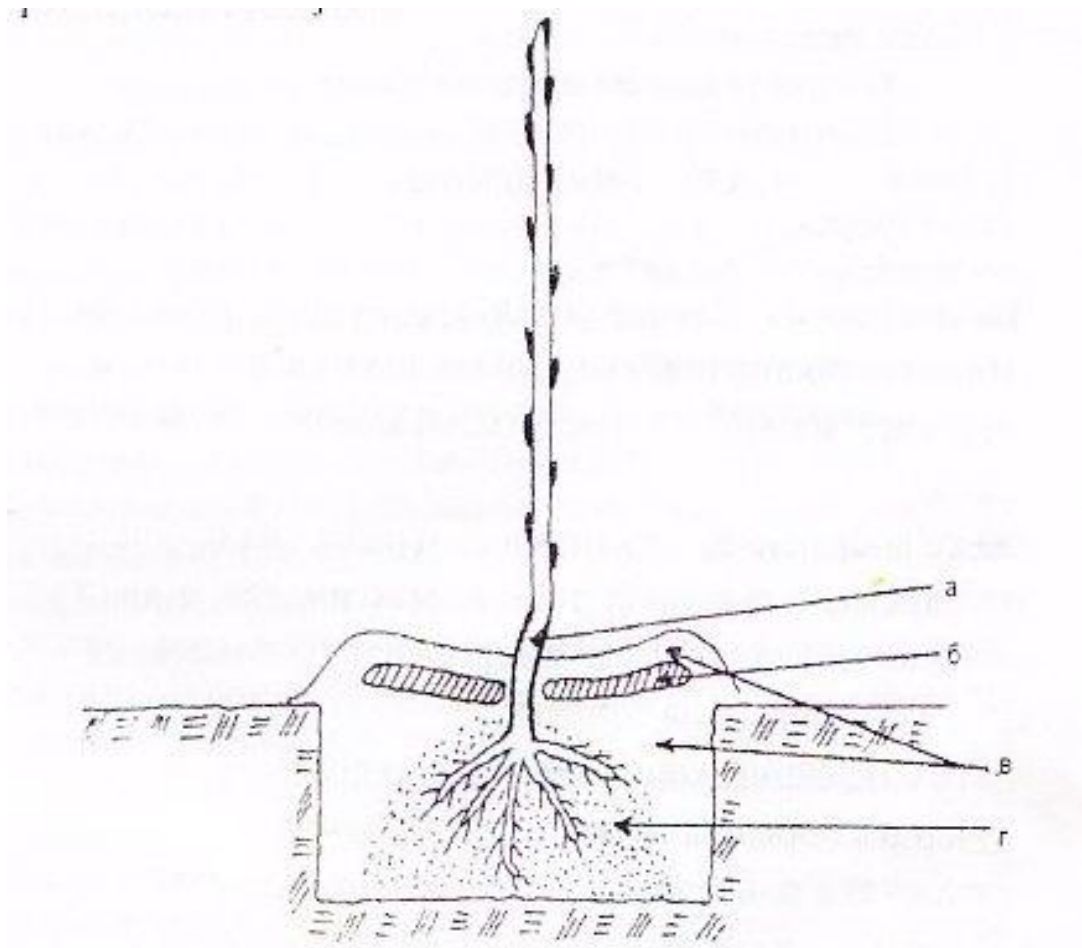
Садењето го изаршуваат двајца работници, од кој еден ја поставува и придржува садницата, а другиот со соодветен алат (дурија или лопата) нанесува плодна ситна почва на коренот, при што, добро ги покрива жилите, ја затресува садницата за да ситната земја навлезе меѓу жилите, а потоа, додава уште земја и внимателно ја нагазува. Пред ставање на последниот слој почва, во дупката се додава арско ѓубре (5 -10 кг.). До колку нема арско ѓубре се додава минерално ѓубре и тоа чисто храниво 5 - 10 г. азот, 2 - 2,5 г. фосфор и 8 - 12 г. калиум. До колку садењето се изаршува напролет, неопходно е да се изарши заливање на садниците со вода. По впивањето на водата, се нанесува последниот слој почва и истата добро се нагазува . Калеменото, односно спојното место од садницата треба да биде над површината на земјаата .

Есенското садење на овошките има свои предности над пролетното. Имено овошките засадени од есен имаат поголем процент на прифаќање, а некои овошни видови и порано прородуваат.

Есенското садење треба да се изврши веднаш по опаѓање на лисјата, тоа во наши услови се паѓа во ноември и почеток на декември, но тоа не значи дека истото не може да се изаршува и подоцна, се разбира ако за тоа дозволуваат временските услови.

При пролетното садење, за сигурно прифаќање задолжително на секоја садница се додава околу 10 -15 литри вода.

После извршеното садење, до секоја садница од страната од каде што дува ветерот се поставуваат и забиваат дрвени колци, потоа садниците се врзуваат за истите во вид на осмица.

Сл. 1 Правилно посадена садница:

- а) место на калемењето,**
- б) прегорено арско или минерално ѓубре,**
- в) ораничен слој почва,**
- г) плодна почва**

Засадените садници напролет пред потерување, (со остра наожица со кос рез) се скратуваат, на спротивната страна од последната пупка на предвидена височина за стебло и оставени 5 до 6 пупки предвидени за круна.

Најважно и основно е садниците да бидат здрави и добро развиени, со право стебло и добро развиен коренов систем, да се едногодишни, а за интензивни нзасади

калемени на слабобујни подлоги, садниците може да бидт и двегодишни со формирани предвремени гранчиња..

Припрема на садниците за садење се врши непосредно пред садење, при што со ножици или оштар нож кастрач, се отстрануваат искршените или повеќе оштетените жили, а здравите правилно и рамномерно се скратуваат со прав рез. Главната (средна жила) се скратува на 20 - 30 см.

Садниците со скратени корени треба да се потопат во 2% раствор од син камен, поради дезинфекција на пресеците. После ова, кореновиот систем пожелно и препорачливо е да се потопи во каша направена од еден дел свежа говедска балега и два дела глина.. Во поново време потопувањето на корените се врши во фитохормонски раствори.

По набавката садниците доколку веднаш не се засадат во есента, истите треба да се затрапат.

Сл. 2 Затрапени садници

АПРЗ - Струмица

Дипл.инг.агр.Катерина Колева